

[Gunhild Due.]

Det er givet, at reklamelotterierne ikke tjener noget som helst samfundsnyttigt formål. De gør det modsatte: de forlokker mange mennesker til at anskaffe noget, de ellers ikke ville have anskaffet, og de forlokker mange mennesker til at købe meget mere af en vare, end de kan forbruge — blot i håb om gevinst. Det er endvidere givet, at det er de mest pengestærke foretagender, der kan arrangere de mest tillokke-rende reklamelotterier og derved — gennem denne umoralske form for den ellers forbudte tilgift — tage kunder fra andre. Da det ikke synes, som om den gældende lovgivning sammenholdt med domstolenes fortolkninger kan bringe sunderne tilstande, foreslår vi reklamelotterier forbudt ved en tilføjelse til lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse.

Allerede i 1958 foreslog den daværende handelsminister, at et forbud mod reklamelotterier blev indsat i loven. Forbudsbestemmelsen var indeholdt i et forslag til forskellige ændringer i loven, som imidlertid ikke nåede at blive færdigbehandlet inden folketingsårets udgang. Da lovforslaget genfremsattes i 1958-59, var bestemmelsen om reklamelotterier udgået af ministerens forslag.

Det forslag, vi hermed fremsætter, er i sin hovedbestemmelse enslydende med handelsministerens forslag af 1958. Vi foreslår, at der i nævnte lovs § 12 indføres en sålydende bestemmelse: „Bortlodning i reklameøjemed er forbudt. Dette gælder, selv om der af deltagerne i lodtrækningen ikke præsteres indskud, og selv om deltagelse i lodtrækningen ikke er betinget af løsning af en opgave.“

I handelsministerens forslag af 1958 fandtes imidlertid en undtagelsesbestemmelse for pressens vedkommende. Den gik ud på, at det skulle være tilladt dag- og ugeblade samt tidsskrifter til reklameformål at foranstalte bortlodninger i forbindelse med præmiekonkurrencer. Der kan ikke gives nogen saglig motivering for, at disse dag-

blade m. v., som dog også må betragtes som forretningsforetagender, bør have en undtagelsesstilling, og de nævnte præmiekonkurrencer er som allerede omtalt af en sværhedsgrad, som er mindre værd, end et figenblad ville være for påklædningen i paradiset.

Af hensyn til den overhåndtagende og usunde bortlodning i reklameøjemed anbefaler jeg på forslagsstillernes vegne vort lovforslag og udtaler håb om, at det må få både en velvillig og hurtig behandling i folketinget.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Ægtefællers beskatning),

forslag til lov om ændring af lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v.,

forslag til lov om ændring af lov om skattelettelser for visse indskud m. v.

og

forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen. (Om særskilt beskatning af gifte kvinder).

Valgt blev: *Peter Nielsen, Holger Eriksen, Lis Groes, Ove Hansen, Egon Jensen, Viola Nørlov, Chr. Rasmussen, Børge Schmidt, Foged, Jens Chr. Christensen, Nathalie Lind, Finn Poulsen, Hagen Hagensen, Hanne Budtz, Erna Sørensen, Baunsgaard og Morten Lange.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning angående folketingets ombudsmand beretning for året 1963.

(Første behandling af forslaget (nr. X) findes i tidenden sp. 2372).